

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U Z A D R U

Broj: KT-23/96.
Zadar, 3. kolovoza 2009.
RM/ZS

K-43 / 09
ŽUPANIJSKI SUD U ZADRU

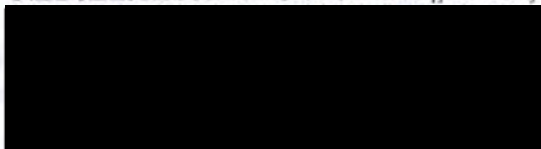
Z A D A R

Na temelju čl. 42. st. 2. toč. 4. Zakona o kaznenom postupku, podižem

OPTUŽNICU

protiv:

NEDJELJKA JANKOVIĆA zv. „Nedo“,

bez državljanstva, u pritvoru Zatvora u
Zadru od 22. travnja 2009.

da je u listopadu i studenom 1991. godine u Zemuniku Gornjem i Jagodnji Donjoj, te ostalim mjestima Ravnih Kotara nastanjenih Hrvatima, tijekom oružanog sukoba između tzv. JA i srpskih paravojnih postrojbi, na jednoj strani, i oružanih snaga Republike Hrvatske, kao pripadnik „180 mtbr u sastavu IX korpusa JA“, sam i zajedno sa Slavkom Đokićem pripadnikom iste vojne formacije, provodeći velikosrpsku ideju vojnog osvajanja i izdvajanja dijela teritorija Republike Hrvatske, protivno čl. 3. toč. 1. C i čl. 146. i 147. Konvencije o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata, te protivno čl. 4. toč. 2 D i G Dopunskog Protokola uz tu Konvenciju o zaštiti žrtava ne međunarodnih oružanih sukoba, vršio brutalno zastrašivanje Hrvata kako bi ih natjerao da napuste svoje domove i područje tzv. RSK, odnosno onemogućiti im da se vrate u svoje domove, pa je tako s tim ciljem

- sam dana 27. listopada 1991. u Zemuniku Gornjem, gdje je bio stacioniran kao nišandžija na oklopnom vozilu, naoružan automatskom puškom M-70, ručnim bombama i 2 ručna raketna bacača, otišao u zaseok Goleš, gdje je na kući Ranka Kovačevića obio ulazna vrata, ušao i po kući iz automatske puške otvorio vatru pri čemu je ošteti ulazna i balkonska vrata, razbio 20 m² stakla, ošteti zidove kuće, da bi zatim otišao do kuće Borisa Guša, te pucanjem u bravu obio ulazna vrata, ušao u kuću i po njenoj

unutrašnjosti otvorio rafalnu paljbu, oštetivši time zidove, prozore i vrata, a po izlasku aktivirao ručnu bombu i bacio je u trpezariju kuće, čime je dodatno oštetio zidove, keramičke pločice i prozorska stakla, da bi potom otišao i do kuće Branka Guša po kojoj je otvorio vatru iz automatske puške, a potom sa udaljenosti od 50 metara ispalio raketu iz ručnog bacača koja je pogodila i detonirala unutrašnjost kuće uslijed čega je nastupila šteta na kuhinjskom namještaju, zidovima, ulaznim vratima i keramičkim pločicama, da bi potom dana 1. studenog 1991. godine

- zajedno sa Slavkom Đokićem u Jagodnji Donjoj

- došli u kuću Jandre Žepina stare 70 godina, pa su od nje uz prijetnju oružjem tražili da im preda novac, a kada je ista izjavila da nema, udarili je automatskom puškom, skinuli je golu i pretražili odjeću, a iza toga porazbijali joj pokućstvo u prizemlju kuće (televizor, zamrzivač, stroj za šivanje), stakla na prozorima i vratima, pa su s opisanom radnjom nastavili i na katu kuće prijeteci da će joj zapaliti kuću zajedno s oštećenom, pa je ova u strahu ispod ormara izvadila i predala im sakrivenih 1.000 DEM i dinarsku protuvrijednost od 500 DEM, da bi prilikom odlaska u konobi oštetece prolili 700 litara vina i 20 litara rakije, te u štali ubili 16 ovaca, da bi potom otišli u napuštenu kuću Duje Žepine koju su zapalili, a zatim na istovjetan način ušli u kuću Ružice Žepina stare 46 godina od koje su također uz prijetnju oružjem tražili novac i hranu, pa im je ista u strahu od realizacije prijetnje predala 2.000.000 dinara, te prilikom odlaska ispalili rafal iz automatske puške u njezin automobil „Moskvić“, koji su također pokušali otuditi, a zatim na inkriminirani opisan način ušli i u kuću Zorke Žepina stare 63 godine, kojoj su prijeteci ručnom bombom zatražili predaju zlata, njemačkih maraka i drugog novca, jer da će joj u protivnom zapaliti kuću, pri tom razbijajući namještaj, vrata i prozore, skinuvši je do gola i pretragom „traveše“ pronašli i oduzeli 5.000 DEM, te je izudarali kundakom automatske puške po leđima, kao što su to učinili i prema starijoj osobi Iki Žepina, koju su prilikom ulaska u kuću uz prijetnju da će je ubiti udarili šakom i kundakom automatske puške u više navrata po tijelu, uslijed čega je oštećena pala na krevet, pa su kod iste prilikom pretrage dok se nalazila u ležećem položaju u predjelu njedara pronašli i oduzeli smotuljak sa 1.340 DEM i 1.000 austrijskih šilinga, nakon čega su se udaljili, pa je uslijed opisanih i drugih mjera zastrašivanja, uništenja i otimanja imovine većina Hrvata bila prisiljena napustiti svoje domove,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba prema civilnom stanovništvu primjenjivao mjere zastrašivanja i terora te pljačkao i uništavao imovinu civilnog stanovništva,

pa da je time počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava – ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva, označeno i kažnjivo po čl. 120. st. 1. Osnovnog Kaznenog zakona RH.

STOGA PREDLAŽEM:

1. pred tim sudom održati glavnu raspravu,
2. na glavnu raspravu dovesti okrivljenika Nedjeljka Jankovića,
3. na glavnoj raspravi u svojstvu svjedoka ispitati Ružicu Žepina (29), Zorku Žepina 30), te Ranka Kovačevića, Branka i Borisa Gušu iz Zemunika Gornjeg,
4. da se na glavnoj raspravi izvrši uvid u dokumentaciju (l.s.11, 39, 40, 42, 65, 70,76,)
5. protiv okrivljenika temeljem čl. 102. st. 1. toč. 1. Zakona o kaznenom postupku produjli pritvor.

OBRAZLOŽENJE

Policajska uprava zadarska – Odjel kriminalističke policije, nakon provedene kriminalističke obrade, tijekom koje je pribavljena i određena neprijateljska dokumentacija podnijela je kaznenu prijavu protiv Nedjeljka Jankovića zbog počinjenja kaznenog djela ratnog zločina činjenično opisanog i pravno označenog kao u izreci ove optužnice.

U pravcu inkriminiranog kaznenog djela protiv okrivljenog provedena je istraga tijekom koje je za okrivljenika bila raspisana međunarodna tjeratica, koja je i rezultirala njegovim uhićenjem u Republici Sloveniji, te je isti potom ekstradiran nadležnim pravosudnim tijelima RH.

Ispitan pred istražnim sucem na inkriminirane okolnosti okrivljenik se brani, iskazujući da je zbog opisanih inkriminiranih radnji već ranije pravomoćno osuđen od strane Vojnog suda, te da je izdržao izrečenu kaznu zatvora,

Tijekom istrage u svojstvu svjedoka ispitane su i oštećenice Ružica i Zorka Žepina, koje su svojim svjedočkim iskazima detaljno opisale inkriminirane okolnosti i izravno terete okrivljenika za dio inkriminiranih radnji počinjenih na njihovu štetu, kao i na štetu ošt. Ike Žepine.

Naime, svjedokinja Ružica Žepina iskazala je da su kritičnog dana 1. studenoga 1991. na praznik „Svih Svetih“ u njenu kuću došle dvije naoružane uniformirane osobe, koje su prijetnjom oružjem od nje tražile novac, te da je ona u strahu od fizičke likvidacije njihovom traženju i udovoljila, a obzirom na protek vremena od kritičnog događaja da se ne sjeća o kojem se iznosu radilo. Potom da su je tjerali da upali osobni automobil njenog supruga, na što im je ona odgovorila kako ne zna upaliti vozilo, a kako u tome ni sami nisu uspjeli, a očita im je namjera bila vozilo otuđiti, da su revoltirani ispalili rafal iz automatske puške na drugo parkirano vozilo marke „Lada“ i znatno ga oštetili. Nadalje, da je jedna od osoba kod sebe imala nekakav papirić s popisom imena, sa kojih je pročitao ime pok. Novice Žepine i Željka Žepine, te da se raspitivao za te osobe gdje se nalaze. Isto tako svjedokinja je iskazala da joj je poznato da su isti od pok. Ike Žepina na gotovo istovjetan način uzeli 12.000 DEM, jer su prethodno bili kod nje, a spomenuti novac da su djelatnici „milicije“ nakon nekoliko dana vratili oštećenju. Također je iskazala da joj je poznato da su iste osobe sada pok. Jandru Žepinu u njenoj kući svlačili, da su joj otuđili novac, razbijali joj stvari po kući i dr., a prilikom odlaska iz kuće oštećene Jandre Žepina da su otišli u kuću Dušana Žepine, koju su potom zapalili.

Svjedokinja Zorka Žepina iskazala je istovjetno, navodeći da su kritične prigode u njenu kuću došle dvije nepoznate uniformirane osobe, te da su se raspitivali za Roka i Radu Žepinu, tražeći od nje da im preda novac i oružje, na što im je ona odgovorila da isto ne posjeduje, radi čega da su je natjerali na kat kuće gdje se nalazi četverosoban stan, te da su po stanu počeli razbijati namještaj, prozore i dr., te da su govorili kako će zapaliti kuću, te da će joj biti isto kao nekakvoj Soki iz Tinja. Potom da su je zaključali, a nakon kraćeg vremena da su se ponovno vratili, razodjenuli je, te da je jedan od njih u džepu „vuštana“ pronašao i od nje uzeo 5.000 DEM, te da ju je pri tom udario puškom u rame, nakon čega su se udaljili u pravu kuće Ike Žepina naredivši joj pri tom da ostane u svom dvorištu. Odmah potom da je u kući pok. Ike čula pucnjavu. Posebno ističe da su se navedene osobe međusobno nazivale imenom „Nedo“ i „Đole“

Slijedom navedenog, imajući u vidu da je protiv okrivljenika Nedjeljka Jankovića proveden kazneni postupak u kojem je po presudi Vojnog suda u Banja Luci osuđen zbog kaznenog djela iz čl. 132. st. 1. i kaznenog djela iz čl. 137. st. 2. KZRH u stjecaju sa kaznenim djelom iz čl. 153. st. 1. KZRH, isti se bitno razlikuje od kaznenog postupka koji se protiv okrivljenika vodi u Republici Hrvatskoj, a radi se o kaznenom djelu iz čl. 120. OKZRH, jer sadrži drugi motiv, drugi zaštitni objekt a činjenično je mnogo šire, i ne radi se o imovinskom deliktu s namjerom pribavljanja protupravne imovinske koristi, već o djelu protivnom Konvenciji o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata i Dopunskog Protokola uz tu Konvenciju o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba, s motivom zastrašivanja lokalnog stanovništva i prinude na odlazak iz Republike Hrvatske, pa je slijedom utvrđenog činjeničnog stanja nedvojbeno da je okrivljenik pljačkajući, zlostavljajući civilne osobe i uništavajući njihovu imovinu postupao protivno odredbama

navedenih Konvencija, prema kojima osobama koje ne sudjeluju izravno u oružanom sukobu pripada apsolutna zaštita bez ikakve diskriminacije i to u svako doba i na svakom mjestu, poglavito u pravcu zaštite njihovih života, imovine, pa iz utvrdenog činjeničnog supstrata postupanje okrivljenog sadržava sva bitna obilježja inkriminiranog djela za koje se tereti, radi čega je ova optužnica opravdana i na zakonu osnovana.

Kako je okrivljenik prema navodima osoba bez državljanstva, s trenutnim boravištem u Republici Sloveniji i nema stalno prebivalište, navedene okolnosti upućuju na opasnost od bijega, pa se predlaže prema istom produjiti mjeru pritvora, zbog kojeg je razloga tijekom postupka pritvor i određen.

PRILOG: spis Kio.93/96.

ZAMJENIK ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

